

Сл. Генчевъ

Островъ Малта

На югъ отъ Сицилия и северно отъ Либия, по срѣдната на пѣтя между Гибралтаръ и Суецъ, лежи малкиятъ островъ Малта. На географскитѣ карти този островъ се означава обикновено съ малко червено колелце, което означава, че е английско владение. Англичанитѣ сж го здраво укрепили и превърнали въ тѣхна най-важна срѣдиземноморска база.

Малта е малъкъ продълговатъ кжсъ земя, надъ която дълбоко се издига куполовидно синьо небе. Отвредъ го миятъ топлиѣ води на Срѣдиземно море, които отъ вѣкове къртятъ брѣговетѣ му и ги разми-ватъ. Дълъгъ е едва 27 кил.; срѣдната му широчина е 14 клм. Заедно съ съседнитѣ островчета, отъ които два сж необитаеми, той заема 323 кв. клм. пространство, т. е. голѣмъ е колкото нашето Карнобатско поле. Повърхнината на острова е планинска, особено на югъ и западъ. Планинитѣ му сж голи и варовити; изпълненъ е съ много пещери. По върховетѣ му и досега се виждатъ остатъци отъ полуразрушени крепости, въ които населението нѣкога намирало убѣжище отъ сарацинскитѣ морски разбойници. Климатътъ на Малта е срѣдиземноморски, съ умѣрени вѣтрове. Най-голѣмитѣ горещини настѣпватъ презъ юлий и августъ. За пѣтника нѣма по-хубаво време отъ февруарий — пролѣтътъ на Малта, когато всичко се покрива съ сочна зеленина. Тогава цѣвтятъ лимонитѣ и портокалитѣ, овощнитѣ дървета и кактуситѣ, които, като синчеца у насъ, ограждатъ отвредъ беднитѣ ниви на тамошнитѣ жители.